

Kazimierz Siuchniński, Stanisław Kukawka

Kruszki, gm. Łobżenica, woj. pilskie.
Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 12, 29

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KRAKÓW-PYCHOWICE
Stanowisko 1 i 2

patrz
epoka wpływów rzymskich

KRUSZKI, gm. Łobżenica
woj. piłskie
Stanowisko 1

Uniwersytet im. Adama
Mickiewicza w Poznaniu
Katedra Archeologii
Ekspedycja Krajeńska

Badania prowadzili doc. dr Kazimierz Siuchniński i Stanisław Kukawka. Finansowało Piłskie Towarzystwo Kultury. Pierwszy sezon badań. Pozostałości osadnictwa kultury pucharów lejkowatych, cmentarzysko typu Dobre, osada? kultury wschodniopomorskiej.

Badania prowadzono w ramach programu studiów nad przemianami kulturowymi na przełomie neolitu i epoki brązu w strefie pojeziernej. Głównym celem eksploracji wykopaliskowej było określenie wielkości i stanu zachowania cmentarzyska typu Dobre dla programowania dalszych badań.

Stanowisko znajduje się w obrębie niewielkiej /około 2.000 m²/ spłaszczonej formy terenowej pochodzenia dennomorenowego, zbudowanej z utworów piaszczystych. Wykopaliskami objęto około 10% tej powierzchni.

Badania nie ujawniły grobów wczesnobrązowych. W partiach szczytowych wzniesienia odkryto jedynie kilka nieokreślonych funkcjonalnie i chronologicznie obiektów /niewielkie "jamy" ze spalenizną; jedyny inwentarz: kilka spalonych kości zwierzęcych? / oraz nieregularne /intencjonalne? / ugrupowanie otoczków.

Nieliczny materiał archeologiczny /ceramika, polepa, artefakty krzemienne, rozcieracz kamienny/ odznacza się cechami charakterystycznymi dla kultury pucharów lejkowatych, typu Dobre i kultury wschodniopomorskiej.

Dotychczasowe obserwacje pozwalają na sformułowanie kilku uwag o charakterze i stanie zachowania cmentarzyska wczesnobrązowego:

1/ najprawdopodobniej było ono nieduże, liczyło kilkanaście grobów i nie było ograniczone do kulminacyjnej części wzniesienia; 2/ skutkiem intensywnej uprawy - a w przeszłości także eksploatacji piasku - zostało ono w znacznym stopniu /o ile nie całkowicie/ zdewastowane; 3/ kontynuacja badań systemem szeropłaszczyznowym nie wydaje się celowa z uwagi na szeroki margines ryzyka.

Materiały znajdują się czasowo w Katedrze Archeologii UAM w Poznaniu.

Nie przewiduje się kontynuacji badań.